

COMUNICACIÓ

Jaume Mensa Valls: *Arnau de Vilanova i la teologia de la història*

Arnau de Vilanova, juntament amb Joaquim de Fiore i Pèire Joan (Oliu), ha estat considerat com un dels "més grans teòlegs de la història dels segles dotze i tretze". Arnau hauria desenvolupat aquesta teologia de la història en *l'Expositio Apocalypsis*. Després, però, de la "I Trobada Internacional d'Estudis sobre Arnau de Vilanova" (les actes de la qual foren publicades per l'Institut d'Estudis Catalans, Barcelona, 1995) ja no és possible de seguir afirmant que l'esmentada obra sigui d'autoria arnaldiana: cal, doncs, revisar la teologia de la història que hom atribuïa a Arnau. En les obres indubtablement autèntiques, Arnau de Vilanova nega la divisió trinitària de la història (joaquimita), per bé que esmenta, ni que sigui circumstancialment, les set etapes de la història de l'Església que ja trobem en Pèire Joan (Oliu). Per tal d'emmarcar el seu anunci apocalíptic també emprà –i desenvolupa– un esquema, que manlleva de Guillem de Sant Amor, basat en les quatre bèsties de Daniel VII, 3-7. Altres vegades utilitza, cita, puntualitza o discuteix l'esquema septenari augustiniana, segons el qual a cada dia de la creació li correspon un mil·lenni. Cal interpretar la teologia de la història arnaldiana com una crítica a la cristiandat medieval.